

Sygn. akt II Ka 461/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawiślak
Sędziowie:	SO Jerzy Kozaczuk (spr.) SO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st.sekr.sąd. Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Bożeny Grochowskiej-Małek

po rozpoznaniu w dniu 17 października 2013 r.

sprawy **S. K.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 286 §1 kk i in.

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 11 lipca 2013 r. sygn. akt II K 299/13

w zaskarżonej części wyrok zmienia w ten sposób, że w podstawie wymiaru kary w miejsce „art. 60 § 6 pkt 2 kk” przyjmuje „art. 60 § 1 kk i art. 60 § 6 pkt 4 kk”; zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Zespołu Adwokackiego w M. (konto adw. M. M.) kwotę 516,60 złotych (w tym 96,60 zł podatku VAT) tytułem sprawowanej z urzędu obrony S. K. w postępowaniu odwoławczym; zwalnia oskarżonego od opłaty i wydatków za II instancję, przyjmując te ostatnie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II Ka 461/13

UZASADNIENIE

S. K. został oskarżony, o to, że:

w dniu 14 czerwca 2013 roku w M., woj. (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej tj. uzyskania kredytu doprowadził (...) Bank S.A. O/L. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci udzielonego kredytu na zakup w (...) S.C. w M. telewizora oraz kina domowego marki S. oraz konsoli (...) S. o łącznej wartości 4449,36 złotych poprzez wprowadzenie w błąd pracownika w/w banku co do zamiaru spłaty kredytu oraz składając w trakcie ubiegania się o opisany kredyt poświadczające nieprawdę pisemne oświadczenie o istotnym znaczeniu dla uzyskania wymienionego wsparcia finansowego dotyczące swojego zatrudnienia oraz osiąganych dochodów, przy czym w chwili

czynu zdolność do rozpoznania jego znaczenia i pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu znacznym,

tj. o czyn z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 31 § 2 kk.

Wyrokiem z dnia 11 lipca 2013 roku Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim oskarżonego S. K. uznał za winnego zarzucanego mu czynu, stanowiącego występki z art. 297 § 1 kk w zb. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 31 § 2 kk i za to, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 31 § 2 kk w zw. z art. 60 § 6 pkt 2 kk skazał go na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności, z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cel społeczny w wymiarze 20 godzin miesięcznie; na podstawie art. 63 § 1 kk zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary ograniczenia wolności okres faktycznego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 4-5 marca 2013 r. przyjmując, że jest on równoważny czterem dniom kary ograniczenia wolności; zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. M. 988,92 zł tytułem wynagrodzenia za nieopłaconą obronę sprawowaną z urzędu; zwolnił oskarżonego od kosztów procesu.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator.

Wyrokowi zarzucił obrazę przepisów prawa karnego materialnego, tj. art. 60 § 6 pkt 2 kk poprzez niesłuszne zastosowanie w pkt I wyroku jako podstawy prawnej nadzwyczajnego złagodzenia kary wobec oskarżonego S. K. w sytuacji, gdy prawidłowo winien być powołany art. 60 § 6 pkt 4 k kk.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wskazanie w pkt I orzeczenia o nadzwyczajnym złagodzeniu kary wobec oskarżonego S. K. prawidłowej podstawy prawnej tj. art. 60 § 6 pkt 4 kk.

Na rozprawie apelacyjnej prokurator poparł apelację i jej wnioski. obrońca oskarżonego pozostawił apelację do uznania sądu. Oskarżony nie stawiał się na rozprawę, będąc o jej terminie zawiadomiony prawidłowo.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje.

Apelacja prokuratora jako w pełni uzasadniona na uwzględnienie zasługuje. Na wstępie stwierdzić należy, iż sąd I instancji trafnie ustalił w sprawie stan faktyczny, dokonał prawidłowej oceny dowodów, jak również poprawnie pod względem prawnym zakwalifikował zachowanie oskarżonego. Również wymierzona oskarżonemu kara nie nosi cech rażącej surowości.

Z uwagi na to, iż apelacja nie kwestionuje dokonanej oceny dowodów, ustalonego stanu faktycznego, jak i pozostałej części rozstrzygnięcia (poza podstawą prawną wymiaru kary pozbawienia wolności), nie ma potrzeby odnoszenia się do tych kwestii. Na potrzeby niniejszego uzasadnienia wystarczy więc powiedzieć, iż sąd odwoławczy w pełni te rozstrzygnięcia aprobuje.

Ma rację skarżący gdy stwierdza, iż sąd meriti przy wymiarze oskarżonemu kary pozbawienia wolności, stosując nadzwyczajne jej złagodzenie, zastosował nieprawidłową podstawę prawną, a tym samym, że sąd ten dopuścił się obrazy przepisów prawa materialnego w tej części. Sąd I instancji uznał bowiem, iż podstawą wymiaru kary, po jej nadzwyczajnym złagodzeniu winien być przepis art. 60§6 pkt 2 k.k., zamiast art. 60§6 pkt 4 k.k.. O tym, iż rozstrzygnięcie sądu I instancji w tej części było błędne, sąd ten potwierdził w uzasadnieniu wyroku.

Prokurator zarzucił oskarżonemu, zaś sąd rejonowy mu przypisał, działanie w warunkach ograniczonej poczytalności w rozumieniu art. 31§2 k.k.. Przepis ten zezwala sądowi na zastosowanie w stosunku do sprawcy, działającego w warunkach ograniczonej poczytalności dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary. W tej sytuacji podstawą nadzwyczajnego złagodzenia kary, nie mógł być wyłącznie art. 60§6 pkt 4 k.k., ale również art. 60§1 k.k.. W tej sytuacji Sąd Okręgowy w Siedlcach dokonał z urzędu zmiany wyroku wskazując w podstawie prawnej wymiaru kary również i ten przepis.

Orzeczenie o kosztach uzasadnia przepis art. 624§1 k.p.k..

Z tych wszystkich względów Sąd Okręgowy w Siedlcach orzekł jak w wyroku.